Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De sacramento poenitentiae - Cod. Ettenheim-Münster 375

[S.l.], 1658

Disputatio X

urn:nbn:de:bsz:31-133198

Visual Library

An detur speciale preceptum Poenitiae eliciendi gratiae in articulo mortis?

Neile et 431. Obligae virtus Poenitiae.

61

Obj: In negotio salutis certa praeferenda sunt incertis atque non est certum attritione sufficere cum salute, quo negatur ut vero. Ergo negotio minoris, post decisionem Trid. videtur id esse de fide.

Urgebis: Etiamsi medium confessionis non sit incertum ratione attritionis est tamen incertum ratione Confessarij, quia ... ex negligentia aut oblivione non habere intentionem absolvendi quo periculo damni irreparabilis de aeterna salute adhibenda est contritio. Respondeo ans: est ratione Confessarij incertum moraliter, nego, absolute ... non tenemur a. ad procurandam m. in negotio salutis summam certitudinem, alias dicerent infantes moribundi saepius baptizari saltem sub ... quia m. circa illos baptismum potuerunt multi errores substantiales intervenire. Praeterea illud periculum ex parte Confessarij ... facile emendari, petendo absolutionem a pluribus et diversis sacerdotibus. Denique sequeretur non solum obligari peccatorem moribundum ad contritionem simpliciter, verum m. ad illam saepius repetendam, quia non est certum an prima fuerit vera et sincera contritio.

Dixi initio sectionis: Ex vi specialis praecepti poenitentiae quia teneri moribundos ad contritionem ex vi praecepti charitatis communis est Thomistarum sententia docentium hanc aliquotiens in vita et maxime in morte obligari ad amandum Deum super omnia.

DISPUTATIO X.

DE EFFECTIBUS POENITIAE

Duo circiter assignantur effectus poenitentiae, remissio culpae cum infusione gratiae, et remissio poenae cum reviviscentia meritorum. De primo effectu in hac disputatione, de reliquis in sequentibus agemus.

Sect. 1. Utrum.

Dissp: 10. Sect: 1.

Utrum Contritio perfecta habeat semper infallibiliter adjunctam remissionem peccati mortalis.

436.

SECTIO PRIMA.

Utrum Contritio perfecta habeat semper infallibiliter adjuncta remissione peccati mortalis.

Suppono ex alibi dictis contritionem neque esse sola justificantem, ubi docuit P. Vasquez, neque condignam satisfactionem pro peccato mortali ut volunt Scotistae, sed acceptari solum ex ulla Dei tanquam dispositione congrua ad remissionem ad remissionem peccati mortalis quo supposito, quaestio est: An illa remissio peccati mortalis ita sequatur semper et statim ac elicit contritio, negavit n. hoc aliquo Michael Bajus, et post ipsum Franciscus Sylvius in comment. q. 1. ad supplementum D. Thomae art. 1. licet iste in novissima sua editione protestetur se male fuisse ab Adversarijs illatum, et solum locutum de contritione quae praescindit ab imperfecta et perfecta. Ut ut sit.

Dico 1. Contritio perfecta semper et statim habet annexam remissionem peccati mortalis. Ita communiter omnes Illi Pr. 1. varijs locis Script. in quibus charitati perfectae tribuit justificationem de futuro, s. de praesenti et statim. Proverbior. 8. Ego diligentes me diligo. 2. Pet. 4. Charitas operit multitudinem peccatorum. 1. Joan. 4. Omnis qui diligit, ex Deo natus est. ubi videtur, qui diligit operit et natus secundam justificationem de praesenti. Probatur 2. ex Trid. ses. 14. c. 4. ubi ex praesenti docet contritionem perfectam actu (i. e. statim) justificare priusquam sacramentum suscipiatur. Et ses. 13. c. 7. docet clarat per mixta reverentia Eucharistiae debita dicere sacerdotem conscientiam peccati mortalis ante celebrationem praemittere confessionem, si adsit copia Confessarij, quod si desit concedit facultatem celebrandi cum sola contritione quod male praemitteret, nisi sentiret contritionem dicere sibi infallibiliter annexam justificationem. Probatur 3. quia contrarium sententia videtur damnata a Pio 5to, et Gregorio 13tio inter propositiones Michaelis Bajus cujus propositio 31. erat: Charitas perfecta et sincera, quae est ex corde puro et conscientia bona et fide non ficta, sed in Catholicum quam in poenitentibus potest esse sine remissione peccatorum. Item propo-

Vtiū Contrio pfecta habeat spr infallibiliter adjunctam remissionem pecti mortalis. Pr effib. 437. Poenitia.

62

Item Oppositione ista ait: Per contritionem, et cum charitate perfecta et voto suscipiendi Sacramentum conjuncta, non remittitur crimen extra casum necessitatis aut Martyrij sine actuali susceptione Sacramenti.

Obj. 9. authoritate S. Pr. Aug: Annotatum Augustini de natura et gratia c. ultimo, cum n. 42. c. dixisset: Charitas inchoata, inchoata justitia est, charitas perfecta, perfecta justitia est, charitas magna, magna justitia est. Loq. a. illud de charitate actuali et non habitu quod ex antecedentibus ubi ait: Charitas de corde puro et conscientia bona et fide non ficta, tunc mox est in hac vita, quando perfecta sanatur in ipsa vita.

Item tom. 9. tract. 1. in epistola Joan. ait: Si quis in corde suo invenerit charitatem, securus sit, quia transijt de morte ante vitam. Ubique dubio loquitur de charitate actuali, nam habere nos in corde nostro sine speciali Dei revelatione deprehendere non possumus. Nec satisfacies hic authoritatibus dicto, ibi quod non justificationis non illigi actualem infusionem gratiae, sed collationem juris ad gratiam, nam illa locutio est valde impropria et procul a mente Tridentini, cum adhuc stante illo jure adhuc maneat habere inimicus Dei quam perfecto providisset Conc. reverentiae Eucharistiae debitae permittendo non permissa confessione celebrare Sacerdotem sola contritione.

Obj. 1. quia si non justificaret contritio actu, male Clemens Pontifex et Theologi communiter docerent m. data copia Confessarij posse peccatore accedere Sacramenta vivorum, excepta Eucharistia m. cum sola contritione.

Obj. denique quia juxta Adversarios contritio confert jus ad gratiam, atque nulla est ratio, (ut patebit ex solutione obiectionum) cur eadem gratia non illico consequatur, ergo.

Obj. 1. Trid. ses. 14. c. 4. dicit aliquando contingere contritionem esse charitate formata et hanc justificare priusquam Sacramentum actu suscipiatur, quae contritio non semper justificat, aliquando frustra adderetur ly aliquando. Respondeo negando ergo. Ratio est quia ly aliquando non cadit super contritionem perfectam, sed super contritionem quae abstrahit a perfecta et imperfecta, ut sensus sit contritionem ut sic aliquando justificare quando illa est perfecta, aliquando non quando est imperfecta.

Deffib. Poenitiae. Disp: 10. Sect: 1.

Vtrum Contritio perfecta habeat spem infallibilem adjunctam remissionem peccati mortalis?

938.

Vrgebis idem Conc. Postquam. Ses. 6. c. 6. docuit eos qui se praeparant ad baptismum diligere Deum tanquam vim justitiae fontem, cap. 4. subdit ad ejusmodi dilectionem tanquam dispositionem conseq. justificationem per baptismum velut instrumentum justificationis, quo sentit dilectionem Dei non hanc vim justificandi catechumenos nisi accedente sacramento baptismi. Respondeo negando ratio est, quia Conc. non loquitur ibi de dilectione perfecta seu contritione s. imperfecta.

Obj. 2. D. August. tract. 27 in Joan. inquit: quantumcumque catechumenus proficiat adhuc sarcinam iniquitatis suae portat, non illi dimittitur nisi cum venerit ad baptismum, quod sentit s. Doctor catechumenos mtis Deum super tm diligentes, non eos remissionem peccatorum ante baptismum. Conf. D. Bernardus ep. 77. docet quod non salvari cum desiderio baptismi si tamen mors anticipans s. aliquid alia vis invincibilis obtinuerit quo sentit extra casum necessitatis non posse hominem salvari per contritionem, nec justificari sine baptismo actu suscepto. Respondeo argumentum negando consequentiam. D. Augustinus, per sarcinam peccatorum non intelligit culpam solam, hanc ex ipse docuerat remitti per contritionem ut quod ex locis citatis quidem s. indignitatem propter quam catechumenus ante susceptum actu baptismi excludit a participatione et coitu Eucharistiae, quod non aliquid dicunt Augustinum ibi loquitur precise de catechumenis qui nimirum diu differunt aut non curant baptismum, s. de iis qui tm attritione absolvuntur propter illa verba quantumcumque proficiat quae designant verba catechumenos non volentes baptizari et contritos. Ad confirmationem D. Bernardum non aliud velle dicere quam neminem posse salvari sua culpa omittit baptismum, quia in ea ipsa omissione mortali peccat.

Vrgebis incapacitas et indignitas sufficiendi Eucharistiae non provenit ex peccato praeterito, s. ex defectu baptismi et existeret in non baptizato, quamvis nunquam peccavisset, ergo aut proprio actuali, quo sarcina peccatorum de qua loquitur Augustinus, vel illa indignitas et incapacitas. Respondeo ant. non provenit absolute concedo, defacto, nego. In praesenti

in Gen. 2. quia illa indignitas tendit ad ingratitudinem
Deum, velut effectum illius, quod in causa baptismi in tale
a gratia et culpae pro tempore fuerat in solo defectu baptismi
Ob. 3. Magdalena peccatrix tempore Christi multa
multa diluerat dicitur a Christo: Remittuntur tibi peccata
ob ditio 2. justificat eodem instanti per gratiam. Conf.
de August. tom. 23. tractatu. Longum de Magdalena agit
tractat. ad dictum commenda, et redeunt mundo, quia gra
ut redeunt sunt, quia confessa ut redeunt. Ergo ad dictum
integra accedere jam dicuntur, quia justificatio justificata
Remittuntur Dei ergo ante, i. longe ante. Ad argumentum
ergo: Nam ei, qui remittuntur 2. donantur, ergo illud ante
Ch. i. longe, i. tot temporis ante quam Magdalena flevit dicitur
dicens: Fide dixit Christus. Remittuntur tibi peccata. Ad conf.
de August. a fide bonum de accessu ingressus, i. mentis, quia
Christus de sua conversione et ad Christum amandum disposuit.
Ob. 4. Si contritio justificat sine actu sacramenti
poenitentiae in peccatis, ergo justificat. Ad argumentum: ergo 2. confessionem
non sufficient charitas, sed sufficit fides, ergo ablata, ergo non
sufficit ad remissam.
Ergo bis. Per actum contritio 2. justificat ante suscepto
baptismum, ergo nec ante contritio. Ad Ob. Nam in dicit Christus
ante et Christum convertere et Christum amare. Ergo baptismum
et contritio 2. justificat ante baptismum. Ad argumentum ex Christo
Christum, quia Christus ita de contritione et justificatione, i. ergo
ante bonus in baptismo, quod enim ante non habuerat, ante non
habuerit effectum ad eum modum, quo gratia contritio habuerit.
et contrario gratia, deinde dicitur: ditione, et non in confessione remittere.
Ob. 5. Ecclesia ante suscepto Christo ditione magnit
confessione, ergo suppositum ditione 2. Ite vos justificandi Christo in
in tanto vitio 2. ita quoque ad justificat ante ditione quam
ut celebrare gratia in ista confessionis. Respondet confessio ante ditione
et majorem de tale gratia sanctitatis, quo Christus dignitatis
Sed 2. Utrum ita

Defib: Poenitiae. Utrum omnia omnino peccata sint per poenitentiam remissibilia? Disp: 10. Sect: 2.

440.

SECTIO SECUNDA.

Utrum omnia omnino peccata sint per poenitentiam remissibilia.

— Dico 1. Non est omnino certum implicare peccatum quod a Deo remissi non possit. Ita Lugo et multi recent. Probatur quia non certum utrum non possit aliquis actus voluntatis malus supponere revelatione de non remittendo ullo peccato, ut ondi dist. 2. sect. 2. n. 10. Conf. Postea si actus illicitus m. naturale esset veri, postea ita est actus voluntatis esset dependens ab eo l. illa cognitione esset vera quod postea erit actus voluntatis esset dependens a cognitione esset vera habita per obiectum revelatione Dei de non remittendo ullo peccato. Unde valde difficulter percipit ex quo capite possit actus voluntatis malus esset supponere talem cognitionem esset vera poterit obiectum absolute negare posse peccatum esse irremissibile, et absolute repugnare in tali peccato evidenter ondi non possit.

— Dico 2. Omnia peccata tam quo ad speciem quam quo ad numerum seu multitudinem sunt defecto a Deo per poenitentiam remissibilia. Est de fide, definitum in Conc. Lateranensi c. firmiter de summa Trinitate, ubi dicitur hanc posse baptismum lapsum per poenitentiam reparari. Probatur 1. ex S. Scriptura quia sine ulla limitatione invitat peccatores ad poenitentiam, omnia peccata veniam ei promittendo. Item Christus sine ulla limitatione dixit Apostolis: Quorum remiseritis peccata remittuntur eis, et Petro: Quicumque solveris super terram erit solutum et in caelis. Item eidem interroganti an septies peccanti debet ignoscere, respondit, septuagies septies, i. e. toties quoties. Probatur 2. ratione quia nullum hominem habet auctoritatem, l. a ratione fundamentum limitandi vim remissivam obiectum l. attributis ad Sacramentum ad peccata certae speciei l. numeri quod.

— Objicies Marci 3. et Luca 12. dicitur blasphemiam in Spiritum S. nunquam remittendam. 1. Joan. 5. dicitur ad mortem per quoque non dicit orare. Ad Hebr. 6. dicitur impossibile est quod semel illuminati sunt et lapsi rursus revocari ad poenitentiam. Item c. 10. ingt: Ultra non peccantibus nobis posse acceptam ne

Disp: 10. Sect: 2.

Utrum via oo peccata sint per Poenitiam remissibilia?

De effib: Poenitiae.

441.

64

[illegible] notitia veritatis, [illegible] relinquit [illegible]

Reg. 2. dicit: Si peccaverit vir in virum placari ei poterit Deus, si autem in Deum peccaverit vir, quis orabit pro eo?

Proverb. 1. dicit: Tunc invocabunt me et non exaudiam, et Bal.

Clamaverunt necesse est quod salvos faceret ad Deum [illegible]

[illegible] juxta scripta [illegible] quod remitti non [illegible]

[illegible] Ratio quia in his et [illegible] [illegible]

[illegible] magna difficultas, sicuti vulgo [illegible]

[illegible] absolute raro [illegible] et valde difficulter [illegible]

[illegible] difficillimum ut [illegible] [illegible]

[illegible] obtinenda eorum venia. [illegible] apud Marcum et [illegible]

[illegible] de blasphemia qua Judaei miracula [illegible]

[illegible] tribuebant magis, unde recte dixit eos difficillime

[illegible] curandos, cum illis [illegible] miraculis, quibus debebant corrigi

[illegible] ad fidem ac [illegible] adduci fierent [illegible]

[illegible] ut cum fiducia orent pro [illegible]

[illegible] ille non peccaverint ex mera malitia [illegible]

[illegible] ad mortem, eo quod difficillime corrigunt [illegible]

[illegible] orantes a Deo facile exaudiant, quomodo [illegible]

[illegible] 1. Reg. 2. ad locum D. Pauli, multi Patrum [illegible]

[illegible] de Judaeis baptizatis et relapsis ad Judaismum [illegible]

[illegible] non posse iterum [illegible] baptismum, quod negat [illegible]

[illegible] velit cum aliquibus [illegible] agere de [illegible]

[illegible] dicit eum [illegible] de fidelibus malitiose relapsis [illegible]

[illegible] quod difficillime veniam a Deo impetrant, juxta [illegible]

[illegible] quod erubuerit me coram hominibus erubescam et ego eum coram Deo.

[illegible] ultimum locum Proverbiorum et psalmi [illegible]

[illegible] exaudiam in ordine ad [illegible] temporalia conferendam [illegible]

[illegible] fictus quod habuit Antiochus de quo Machab. [illegible]

Orabat scelestus Dominum a quo non erat [illegible] consecutus [illegible]

[illegible] D. Paulus loquens de [illegible]

[illegible] benedictionem [illegible]

[illegible] cum [illegible] [illegible]. Vel [illegible]

é de clamoribus et pnia pctor jam damnatorq nec
á Deo recipit, nec é honesta et bona, cū pstabilis sit
damnatos nullū ōvo actū moralē bonū m. naturalē exercere.

SECTIO TERTIA

An Pnia seu remissio peccatorum fiat aliqbus ex certa lege Dei in hac vita impossibilis.

Duo hic qrunt. 1mū. An sint aliq pcta, qq
Deus in hac vita certo et infallibili negat auxilia suffcia
ad poenitendū et resurgendū. 2dū. An licet pctoris
dari auxilia suffcia poenitendi fiat tn qbusdā illor
saltus moralē impossibilis.

Dico 1. Nulla é certa pctor gravitas,
aut nūrus qq quē tanqm determinata mensura defacto dare
vit Deus infallibili negare pctoribus auxilia gratia suffcia
ad poenitendū. Ita D. Thomas et cōtra Ill. Pro
authte Scriptura in qua Deus pctr et sine ullo discrimine
pctores oēs invitat ad pnia. Matt. 11. Venite ad me oēs et
c. 9. Nō veni vocare justos, s. pctores. 2. Petr. 3. Deus pati
enter agit qq vos nolens aliquē perire, s. oēs reverti ad pnia
Ad Rom. 2. Ignoras qā benignitas Dei ad pnia te adducit
ubi loqr de induratis, subdit n. sdū duritiā tuā et im
poenitens cor tuū. Pbr 2. authte Concilii Tridentini
nensis decreto 1ste fidei, ubi post adducta vba Apocal. 3.
Ego sto ad ostium et pulso, subdit: Neq tanta [illegible]
libero [illegible] arbitrio cū illa semel sit [illegible]
nec momentū qlū pterea in quo Deus n stet ad ostium
et pulset, cui sigt aperuerit janua intrabit ad illum
[illegible] cū illo. Pbr 3. authte S. Prū Pphe
D. Gregorij lib. 12. moralium c. 4. qqs ingt delinquit et
vivit idcirco hunc divina dispensatio in iniquitate tolerat
ut ab iniquitate compescat. Et B. Prosper. [illegible]

An poenitia s. remissio peccatorum fiat aliqb. ex certa lege Dei in hac vita impossibili?

65

ad offensas Sincerissimas, nemini unquam Deus correctionis adimit viam, neque quemquam boni possibilitate spoliat.

Obj. 4. ratio quia Adversarii non possunt cum ullo fundamento determinare numerum aut speciem peccatorum propter quod Deus decreverit infallibiliter et semper negare auxilia sufficientia ad poenitendum quo procedunt solum divinando, imo non expediebat Deum concipere tale decretum ne daret occasio magnis peccatoribus judicandi vel dubitandi, utrum non essent in eo statu in quo Deus solent negare auxilia sufficientia ad poenitendum, adeoque ab ea procuranda abstinerent. Obj. denique quia ab hoc quidem vivit est in statu viatoris, quo sit posse accedere ad iustitiam quod non haberet si aliquando redigeretur ad eum statum ut deinceps non esset habiturus auxilia sufficientia ad salutem.

Dixi in conclusione: tanquam determinata mensura certo et infallibili. quia non est dubium multis post peccatum commissum non relinquitur locum et spatium poenitendi, vel quia in ipso actu peccati extinguuntur, vel quia immediate post peccatum incidunt in perpetua amentia, vel quia ita distrahuntur, ut non vacet eis cogitare de agenda poenitentia, quod potest fieri sine omni speciali decreto Dei, ex solo concursu causarum naturalium, quas etsi possit non tamen tenetur Deus impedire, certum ita est saepe id contingere per miraculum, Deo peccatum aliquod specialiter puniente. Verum hi casus sunt extraordinarii, in praesenti a. solum negamus dari aliquam regulam, seu decretum generale, quo in omni casu positus hoc aut illo peccato impossibile ad poenitendum infallibiliter consequatur. Praeterea non est sermo de negatione auxiliorum excitantium, quia Deo sine ullo miraculo ex solo concursu causarum naturalium subtrahi possunt, s. auxiliorum adjuvantium, quae positis prioribus auxiliis specialiter proveniunt a Deo et serviunt ad eliciendum actum poenitentiae, ad quem gratia excitans provocabat.

Obj. 5. Scriptura et Patres in quibusdam peccatoribus agnoscunt omnia impossibilia ad poenitendum, quos supponunt eis adhuc manentibus in statu viae, negari a Deo auxilia sufficientia ad poenitendum et procuranda salutem. Ans. Obj.

444\. Eccli. 7. dr. Considera opera Dei, quod nullus possit corrigere quem ipse despexerit. Joan. 12. Propterea non poterant credere, quia dixit Isaias, excaecavit oculos eorum. D. Isidorus lib. 2. de summo bono, c. 16. dicit [illegible] Deus ut n. possit mala [illegible] valent. [illegible] lib. 8. de [illegible] c. 2. ait. Deus [illegible] ad certum numerum [illegible] et postea [illegible] D. Gregorius lib. 11. moralium c. 5. [illegible] [illegible] ex [illegible] ad [illegible] a Deo desertum, ut [illegible] ad culpam, i. ad poenam [illegible]. Conf. [illegible] Dei aliquos [illegible] indurare, juxta illud D. Pauli ad Rom. 9. Cujus vult miseretur, et quem vult indurat. [illegible] n. [illegible] auxilio [illegible] Deus [illegible] [illegible] quod est falsum, [illegible] auxilio sufficienti.

Re. ad argum. negato ant. adesius [illegible] illa loca Scripturae et Patrum [illegible] de [illegible] aut summa difficultate ad agendum [illegible] [illegible] difficultate [illegible] [illegible] de [illegible] i. sola voluntate [illegible] judicantes [illegible] ex animin [illegible] et amore [illegible] ut carent libertate ad [illegible] [illegible] ex [illegible] amore Dei [illegible] gratiae [illegible] delectantes.

Ad Confirm. [illegible] Deus [illegible] auxilio [illegible] sufficiens [illegible] fuit in [illegible] reprobi [illegible] multi [illegible] illa [illegible] magna difficultate [illegible] ex loco D. Pauli ad Rom. 9. [illegible] Dei [illegible] ad [illegible] indurates [illegible] n. [illegible] auxilio sufficienti.

[illegible]

66

Obj. 2. Deus in hac vita aliquos ita confirmat in gratia ut sint physice impotentes peccare, ergo et aliquos ita indurat, ut sint physice impotentes poenitere. Conf. 1. [illegible] mortale [illegible] non dari auxilia sufficientia ad poenitendum ergo nihil est absurdum dicere, defuisse [illegible] quando [illegible] illud quod [illegible] poena. Conf. 2. Deus de facto saepe non relinquit [illegible] physicam ad poenitendum ut [illegible] in [illegible] [illegible] morte repentina [illegible] ergo non est absurdum dicere Deum negare [illegible] auxilia sufficientia ad poenitendum. R. ad argumentum negato consequenti [illegible] confirmatio in gratia non impedit [illegible] physicam [illegible] poenitendi, [illegible] in gratia [illegible] ultimo fine [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in gratia [illegible] confirmatio in gratia [illegible] magnus [illegible] et [illegible] non debeat [illegible] Dei bonitate sicuti [illegible] induratio.

Ad primam Confirmationem R. negato consequenti [illegible] Deus de facto non [illegible] [illegible] [illegible] de [illegible] [illegible] auxilium sufficiens ad poenitendum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] continue. [illegible] R. negato [illegible] est absurdum negare [illegible] [illegible] ad poenitendum [illegible] auxilium [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] auxilium [illegible] [illegible] [illegible]

Obj. 3. Deus revelaret [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] dolere de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] physicam ad poenitendum [illegible]

Θ effib. Poenitiæ. An Poenitiâ s. remissio peccatorum fiat aliqb. ex certâ lege Dei in hac vitâ impossibilis.

446. Ans. Pbr. si talis doleret redderet falsa revelaõe, (illa n. dicit illis n. poeniturus) go. Resp. argtm dgdo ans. n. poet dolere in poa antecti, nego, ostsi, ocedo. Rao e qa illa revelaõ essentr supponit scia de omissione pnti.

Urgebis. Posset qs ex illa revelaõe pdire in odium Dei, atq illud odium supponeret in poa poenitendi de tali odio antecte, (supponeret n. revelaõe dicente n. dandu illi auxilia congrua ad poenitendu de suis pctis) go pctor eet pptce impotens poenitere de tali odio. Rdgdo ostsi eet impotens imediate, et poenitendi de tali odio in pplari odio ocedo, mediate et poenitendi de pctis in cõi nego. Rao e qa adhuc moneret potens dolere in cõi de relaq pctis et efficeret ut n. existeret illud odium, nec posset illa revelaõ. Verum qmvis illud odium n. caderet imediate sub pnium adhuc tn. eet ex naa sua et absolute remissibile, ut pt ex dictis.

21. Dico 2. Probabile e aliqto pctores tu ex naa iniqtate, tu ex habitu vitiosis valde intensis longo scelerum exercitio acquisitis redigi ad ea statu ut n. dant amplius poa morale ad poenitendu et se convertendu saltem imediate et pxima. Pbr. 1. qa sic optime explanat Scriptura et Pres, docentes aliquos ee ita induratos ut n. possint poenitere. 2. qa ex historijs Ecclesiae istat multos pctores sub fine vitae sue ad eu statu redactos ut judicaverint tibi ee impossibile pnia, et ita in oppositione mortis. Pbr. 3. raõe qa n. dedecet Deu tollere pctori poa ad poenitendu auferendo ei vitam aut libertatem, go nec dedecebit tollere poa morale, relinquendo illu vivere et liberum existere.

22. Dixi in conclusione saltem imediata et pxima, qa probabile mihi e, qd docet Lugo hic nullu ee aut fuere pctorem

67

sive peccare, q carerit potē poenitendi in morali sensu mediata, h.e. q n. haberent auxilium ad qd sufficientes operare aliqd bona opera, ac ptea consequerent auxilia ad qd sine magna difficultate sibi conveniret potentiae tia qa qdm superata n impediunt eo qd bonū infuturū ad qa tota vita obligat proprie sperandi beatitudinē, qd de loco merito dubitare de hac obligatione, si dabimus de potentiae morali obtinendi beatitudinem, adhuc potuit prudenter sperari, qt licet sit proprie possibile, o in impossibile auxilii sine quo capite nemo pot sperare in hac vita cavere oīa peccata venialia collective sumpta.

Obiicies. Pt Deus juxta dicta providentia 23.
potē poenitendi ... ad oscitando, ac morali, negando auxilia ad qd sine magna difficultate ... m. negare auxilia sufficientia. Re negando ... tiqā obstat scriptura ... incapaci ... ad Deo, ... in capitibus ...

SECTIO QVARTA

An possibilis sit aut defacto detur remissio partialis peccatorum mortalium.

Quo hic qri pot ac solent ... An possit remitti aut n. defacto remittat unum peccatum mortale sine alio. Item an unum idemque peccatum mortale possit remitti partialiter, ita ut modo fiat in illo quoad ... modo ad ... Quia ... remissio ...
talis pt obtineri ... condonatio Dei ...
satisfactionem ... de utroque modo remissionis ...
partialis ...

Dico I. ... divinitus remitti unum peccatum 24.
mortale sine alio. ... potentia ...

An poiblis sit aut de facto deleq remissio ptialis pectorum mortalium?

448. rão afferri qt cur Deus n' poit cedere juri, qd acquirit ex uno pcto. licet mortali, n' cedendo juri qd acquirit ex alto pcto, aut pro poit cedere utrq juri sibi, et n' cedere utri. illorum seorsim cum sit pfectissimus dns illorum jurium. Conf: qt Deus remittere unum pctm veniale sine altro ex defectu ita remittit, qo m. remittere unum mortale sine altro. Unde infero potuit Deus statuere ut posita contritione n' deleretur oia pcta mortalia sibi, s. tm unum l. altrum, potius ita tm Deus condigno satisfacere pro uno l. altro pcto mortali et n' satisfacere pro oibus n' qd in actu primo (suppono n' oia et singula illius merita fuit simpliciter infinita) s. in actu sdo, qd Deus remitteret unum pctm mortale sine altro, n' fieret adhuc ibi amicus Deus, qa n' eet ei infusa grãa, et Deus adhuc retineret jus pseqdi illum odio inimicitiae, neq tn illa carea grãa maneret effus pcti condonati, s. alterius n' dum condonatur.

35. Dico 2. De facto nunqm remittit unum pctm mortale sine alio. Ita oes Thli. Pbr. qa de facto remissio pcti mortalis n' fit nisi pro infusione grãa, atq illa salte naturaliter pugnat cum oi pcto mortali, qd. Q' m. nunqm de facto unum idemq pctm mortale remitti solum pcti manendo intra limites inimicitiae. Et ide Innocent. Pbr. in cap. majores de baptismo definivit Deum de facto n' ex pte, sed toto dimittere pcta, et Trid. varijs locis, pque vo ses. 5. can. 5. docet in justificatis pro baptismum nil remanere qd hat ppia rãoe pcto merentis damnaçõe aeternam.

26. Dico 3. Ido unum idemq pctm mortale ho quod ad intensionem plures gradus malitiae realiter dnctos, aut quo ad qntitate mãa, sive extensione, aequivalet pluribus pctis mortalibus realiter distinctis cujusmodi eet furtum mille florenorum, qd aequivalet 10 furtis mortalibus tm 100 florenorum tunc qd unum idemq pctm mortale remitti solum pcti. Pbr: qa qt ut ostendi n. 29. Deus cedere juri qd hat ex uno pcto n' cedendo juri qd hat ex alio pcto. cedere juri qd hat ex 4 gradibus, v.g. odij, aut furto pcti e 100 florenorum

An possibilis sit, aut de facto detur remissio partialis peccatorum mortalium? De sacr. Poenitent.

a' cedendo jure, qui est ab eis, qe gradibus oppositis obligantur ad eundem finem, quae alioqui non liberantur. Cujus ratio a priori est, qa tunc aliquid fieri mortale aequalitatis, quod antecedit solo ordine naturae.

Dico 3. Implicat Deum gratiam mortale ita posse 27
liberare, quin ita hac amplius jus ad eadem gravia, tam
ad bona. Probatur, qa gratia mortale v.g. odii praedicti
in Deo implicat contradictionem, qia est quod habitus odii
implicat quod habitus gratiae variatur, qa implicat Deum ita
remittere gratiam, ut a' hac amplius jus ad majus odium, quam
illud, quod habuit ante gratiam mortalem. Hoc autem
Conf. a' 1. th: 1. Ubi Deus amor Dei ingratus fundat gratiam
Dei aggratativam, qua est quod habitus odii complectitur
quod fundat omnem Dei misericordiam, ita ut complectatur Deum
gratiae habitus complectere in ecclesiam amorem Dei particulare
quod in ecclesiam misericordiam, aut omnem, qua habitus
de gratia mortali congeneratio adversatur.

Ob. 1. Deus a' Dns illius jurisdictionis est ordinis ex gratia facta 28
habitus condonare quot terminare, per ordinem Dei: Ergo
gratiam ex gratia, cedendo jus ad eadem gravia et a' remittere ex gratia
obligando jus ad bona ecclesiae. Respondeo ergo: Ab ordine gratiae
mortalem quam
intelligendo ordinem, qui est ab ordine gratiae, qa Deus liberatur, non multa. Nihil autem ab ordine
Dei, qui est, illa multa odii gravis in ecclesiam bona remittere
ita gratia gratia mortali in odii quia ordinem Dei ordinatum
habitus gratiae habitus, nulla ecclesiae bona ingratus.

Ob. 2. Peccatum gratiae habitus et ecclesiae mortalis gratiae 29.
quod per mutationem in reatu poenae temporalis condonatur, ergo
lentis, aliquod gravius per mutationem in reatu culpae, quod non condonatur
aliquod bona. Respondeo ergo: Ab ordine gratiae mortalem non est ecclesiae
condignitatis, sed ad gratiam aeternam, alia ad gratiam temporalem.

ero … [illegible] arbitrio judicium, quae conditionales [illegible] bites, quo bene quod [illegible] tamen [illegible] judex remittere [illegible] … et non [illegible], at vero quoad mortale non fundat [illegible] jus ad odium, [illegible] ad odium grave, [illegible] odium leve, [illegible] grave.

30 Urgebis [illegible] mihi [illegible] fundamentum [illegible] ad odium [illegible] … [illegible] quod [illegible] mortale [illegible] … [illegible]

31 [illegible] non solum [illegible] mortale [illegible] remitti, ut odium grave [illegible] odium leve [illegible] grave [illegible] jus ad odium [illegible] grave [illegible] … [illegible] mortale fundat [illegible] jus ad odium [illegible] … [illegible]

32 [illegible] quod odium grave [illegible] remitti [illegible] odium leve [illegible] … [illegible]

33 [illegible] dici [illegible] remissionem [illegible] mortalis [illegible] … [illegible] de remissione [illegible]

est n. par utriusque ratio. Unde si actus hic impulsus in adaequatum gravissimo alicui corpori impressus, tam parum illud movet quam si nihil fuerit impressum, ita idem sentiendum de satisfactione inadaequata pro peccato mortali. Item si actus in physicis non sequitur [illegible] dispositione totali unice requisita et sufficienti ad productionem [illegible] ita non sequitur condonatio culpae mortalis, nisi posita satisfactione totali. Ubique ratio a priori est, quia ut monui supra unica tantum possibilis est displicentia quam fundat peccatum mortale, quae est talis natura ut non possit deponi nisi tota [illegible]

Poenitentia [illegible] hic [illegible] An si possibilis esset inadaequata satisfactio pro peccato mortali, sequeretur eo ipso posse paulatim satisfieri pro tota culpa mortali. Affirmat Lugo, Verumtamen contrarium est probabilius, cuius ratio est quia posset dici quod cum odium minus, in quo mutatur odium gravius, [illegible] ut manere in altiori ordine respectu satisfactionis [illegible] neque n. in illo decremento [illegible] dicitur [illegible] ut odium ut octo, mutetur in odium ut 7. et odium ut 7. in odium ut 6. [illegible] mutatione in nova et novae odia essentialiter et appetitive distincta.

SECTIO QUINTA.

Quomodo remittantur peccata venialia in hac vita.

Quia Conc. Trid. docet venialia [illegible] modis in hac vita aboleri posse. Inde factum ut inter Patres circa remissionem venialium in hac vita varia exorta sint sententia. Aliqui n. [illegible] ea posse deleri pro quamcumque attritione vel contritione in naturali. Alii [illegible] dolore pro sola infusione gratiae [illegible] ad illa. Alii pro quamcumque actu bonum supernaturale [illegible] infusione gratiae [illegible] alii pro sola attritione vel contritione [illegible] Sacrato. Ego [illegible] modos quibus venialia in hac vita remitti censeo [illegible]

Suppono 1. Contra [illegible] quibus adhaesit Scotus venialia non solum relinquere post se reatum poenae, verum n. reatum culpae, adeoque non remitti pro sola satisfactione. [illegible]

De fib. Poenitiae.

Disp: 10. Sect: 5.

Quom remittantur peccata venialia in hac vita?

442. Peccata venialia sunt vere offensa Dei quamvis longe inferior peccato mortali, tum quia absolutio Sacramentalis post confessionem solum venialium, non cadit sub reatu poenae, s. culpae, alias gratis vim poneret poenitentia.

36. Suppono 2. Contra Tannerum et quosdam alios peccata venialia non remitti per actus naturales, s. tantum supernaturales. Ratio est quia nullum opus bonum quod ordinatur in materia de gratia, quod de condigno l. congruo, meritoriatorium augmenti gratiae et gloriae nisi sit supernaturale, quo neque satisfactorium per culpa veniali plus n. videtur requiri ad satisfaciendum aequalitatem offensae Dei quam ad augendam gratiam jam habitam. 2. quia Sanctus Thomas et Arausicanum con. 19. et 22. docent ea quae ad gratiam et vitam aeternam conferunt, quia sunt in liberatione a malo, non posse obtineri sine beneficio gratiae, atque remissio peccati venialis, et liberatio a malo et multum confert ad vitam aeternam, non posse obtineri per vires aut actus puro naturales. Hinc quoque censeo in statu puro naturae peccata venialia per aliquam satisfactionem probabiliter deleri non posse. Quia ratio a priori videtur desumenda ex infinita dignitate Dei constituentis offensa sui in leve in ordine altiori ad omnes actus puro naturales.

Suppono 3. Venialia nunquam de facto remitti nisi sub infundatur gratia habitualis. Ratio est quia neque remittuntur

37. dicti existenti in peccato mortali, neque justo nisi efficiatur aliquod actum honestum supernaturale, quo ex ipso meretur augmentum gratiae. Verum etsi remissio venialis semper sit conjuncta ad effectum gratiae habitualis, non est tamen effectus illius, quia in quocumque gradu intensionis est compositus cum peccato veniali.

Suppono 4. Per nullum actum supernaturalem de facto remitti venialia de condigno sive tanquam per aliquam satisfactionem. Ratio est 1. quia valor bonorum operum dicitur justi (et ut supponitur ex materia de merito) totus insumitur in gratiam augmento

augeo gratia et gloria, quia non restat [illegible] [illegible]
satisfactione condigna [illegible] remissione culpae venialis [illegible]
vero ratione [illegible] sit illa remissio, quia augmentum gratiae et
gloriae. — [illegible] sit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Deo condonari, quia a remittens [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] a [illegible] [illegible] [illegible] liberalis condonatio aut
[illegible] Dei acceptatio, quia [illegible] [illegible] [illegible]
satisfactione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
factione [illegible], [illegible] — Unde [illegible] contritio [illegible]
[illegible] [illegible] satisfactio [illegible] [illegible] veniali, [illegible]
[illegible] sit offensa [illegible], nec faciat [illegible] [illegible]
a Deo, contritio a [illegible] faciat [illegible] [illegible]
ad Deum, [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] Deum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
defacto de condigno.

Quando a. dico contritione [illegible] de se [illegible] [illegible]
condignam satisfactionem [illegible] veniali [illegible] [illegible] [illegible]
contritio sufficiat [illegible] abolendum condignum [illegible] 78.
[illegible], aut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], nec [illegible] admittit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] modum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], nam defacto [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
mortali et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] mala [illegible] Deo [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] admittendi [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] repugnat [illegible] [illegible] gratia [illegible] [illegible]
[illegible] mortali [illegible] [illegible] quia [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
mortale [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] gratia [illegible]
[illegible] mortale [illegible] [illegible] [illegible] gratia [illegible]

88. ergo concludo quod [illegible] venialia remittantur in hac vita ex opere operantis, ac [illegible] secundum modum [illegible] satisfactionem [illegible] de congruo et [illegible] remittitur.

89. Dico 1. Venialia quoad culpam tolluntur de facto extra Sacramentum per [illegible] [illegible] ea se extendit [illegible] ad illa [illegible] [illegible]. [illegible] contritio [illegible] e [illegible] [illegible] sufficiens ad obtinendum [illegible] mortalium, [illegible] venialium, [illegible] remissio [illegible] a longe facilior.

90. Dico 2. [illegible] attritio [illegible] dispositio ad remissionem venialium extra Sacramentum. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] Tridentinum [illegible] docuit [illegible] obligationem confitendi venialia, [illegible] multis aliis modis tolli [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] attritio [illegible] mortalia, [illegible]. [illegible] attritio [illegible] dispositio ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] e [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] multis aliis [illegible] [illegible] docuit [illegible] tolli venialia. [illegible] [illegible] [illegible] debent [illegible] [illegible] extra Sacramentum remissionem venialium [illegible] mortalium [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] remissionem venialium [illegible] attritio. [illegible] de attritione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] contra [illegible] de attritione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] venialium, [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] se [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ut ordi disp. 2. contritio virtualis contenta in [illegible]
Dei sufficit extra sacram ad remissionem pecc. mortalis
cum m. attritio virtualis contenta in actu humiliationis aut
religionis sufficiat ad remissionem pecc. venialis Dei.

Obj. 1. Si attritio ante sacram [illegible] remittit
venialia, ergo ea nunquam remittuntur per sacram. Respondeo
[illegible] ratio est, quia intra sacram remittuntur ex opere operato
m. illa venialia de quibus homo non doluit dummodo non sit illis
actualis affectus. Ergo quia potest quis accedere ad confessionem ve-
nialium [illegible] pecc. mortale, in quo casu non fuerunt
remissa venialia quousque reipsa confiteretur et attribueretur.

Dico 3. Quilibet contritio vel attritio tollunt
omnia venialia, [illegible] per illa formaliter aut virtualiter retractentur.
Probatur: quia non [illegible] fundatur tribuendi contritioni aut attritioni
ejusmodi virtutem, quia a. [illegible] venialia per hanc aut illam
contritionem vel attritionem tollantur, a nobis definiri non potest cum pendeat
ex libera Dei determinatione, et probabiliter m. a majori vel minori
ejusmodi actuum intensione.

Obj. 1. Contritio perfecta remittit de facto
omnia mortalia, ergo m. omnia venialia, plus non remittere mortalia
quam venialia. Respondeo [illegible]. Ratio disparitatis est quia
pecc. mortalia de facto non remittuntur nisi per infusionem gratiae
repugnantis cum quocumque peccato mortali, ergo non potuit Deus contritionem
acceptare ad remissionem unius mortalis et non aliorum, sed a. sere-
[illegible] cum remissione venialium quorum unum remittit [illegible].

Obj. 2. Contritio detestans v. g. mille peccata ve-
nialia [illegible] se aequali ad omnia, ergo non est ratio [illegible]
[illegible] aliquid et non omnia. Respondeo [illegible] [illegible]
currere ad Deum determinante se, [illegible] ex illis omnibus [illegible]
[illegible] contritionis remittere, sicut recurrimus ad [illegible] ut detrahat
[illegible] ex octo gradibus caloris [illegible] debeat [illegible]
[illegible] primi gradus [illegible].

Dessib.
Benilia.

Disp: 10. Sect. 5.

Quom remittantur peccata venialia in hac vita?

456.

Dico 1. Plura bona opera nostra justificata
facta aut studio restitutio veniales a nos ex debitis
veniale. Ita contra Pelag. Joh. 15. 2. multum fructum
quando illi bene studet et Trid. can. 26. sess. 6. ad regnum Dei
pro bitur a solo 1. Petr. grade vor'm. multiplicatis
ob gratia veniale dolori etc.

Joh. In Christi professione abrenuntiando
Satanae omnibus et omnibus operibus eius
abiis labes effugiunt, ita ab hac parte justificata
bona opera augent nostra grata et dicunt ad vitam
aeternam conferta etc. Ex nostro ingenio Deo diffidere
in hac ita condona aut Dominus ex pura
gratia, aut cadit in eligo Omn. Christi merita
a nos a. Quatum Calumniandi ita vita in Deo ingenio
gratia, et illa valent adeptae Omnipot. Jesu indulgentia
et gloriae.

Dico 2. Per attrito et citrito gratiam
veniali ex opere operantis remittunt ex g. sine opere
operato demonstro a Deus a fili ubuti ad ita. Ita contra
Pelag. Et ale de Baptismo videt contra, ex a. apparet
illi gr. ubi solo dolore de culpa vel'm gratia. De Eucha
id docet Trid. Sess. 13. c. 2. ad fin. Nec Jesus a culpis gra
liend liberari, mortalibus vo Deum. De Poenitentia id
ostendunt Patres ex ipsis Pelagii; Si ex gratia
mediant ei: ubi ex sui nuncii. Indicant ad
gratia Jesus ad deliberatio. Et ex Pelagianis
ex Deo instructi Dominus veniali ex sacramentis
et fonte pius ad gratia. Ubi Lac. in sine vita ipso dec
dent in gratia omnes remittit veniale utrorum
De Confessione id docet Trid. Sess. 14. c. 5. ad fin.
recte et ex fide. Dies spe ex stey veniali. Ubi
Patres et exposita ex nolis, tria videt p. de ver. no. Ei
in oculis. Demo in illa Scripture dicit a Deus ex gratia

  72

actus actualis ad illa; ita quidem [illegible] communiter [illegible] a Deo remitti [illegible] non congruit. [illegible] de [illegible], [illegible] ostendunt ad [illegible] ad [illegible] remissio [illegible] actus [illegible] ad illa, [illegible] requirit [illegible] actio [illegible]

[illegible] ad remissionem venialium [illegible] requirit [illegible] actualis [illegible] aut [illegible] ad [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] illa [illegible] venialia [illegible] remissio [illegible] remissionem [illegible]

Dico 6. Probabilius est Sacramenta [illegible] ex opere operato virtutem remittendi immediate quoque venialia. Ita D. Thomas et plerique Theol. [illegible] ceremoniis [illegible] remittendi [illegible] ad [illegible] [illegible] ex opere operato et immediate [illegible] mediate et ex opere operantis [illegible] remittendo [illegible] ceremoniarum [illegible] ad remissionem venialium.

Item a. versus Sacramentalia indicat hic versus:

Orans, tinctus, edens, confessus, dans, benedicens. i.e. oratio dominica, aspersio aquae benedictae, comestio panis benedicti, confessio generalis, eleemosyna, et benedictio episcopi vel abbatis; [illegible] [illegible] [illegible], oratio [illegible] [illegible] [illegible] ceremoniis [illegible]

SECTIO SEXTA

Quomodo remittantur peccata venialia post mortem.

De Effib. Poenitiae. Disp: 10. Sect. 6.

Quom. remittantur peccata venialia post mortem?

458.

Quo hic quaeri solent, primum quomodo remittantur venialia hominibus justis decedentibus cum illis, sive quia ipsa in vita nunquam retractaverunt, sive quia immediate ante mortem illis actualiter affecti fuerunt. Certum n. est eos cum his salutaris n. pro eo cum nil coinquinatum intrare queat in regnum Christi. Utrum m. remittantur damnatis saltem quoad pena in eo n. solum pro mortalibus ver. m. pro venialibus aeternum torqueantur.

Dico 1. Probabile est peccata venialia hominis justi post mortem deleri per ultimam perfectam tanquam satisfactionem condignam, ita D. Thomas et multi Thomistae. Probabile quia probabile est hominem justum cum primum decedit illuc erumpere in amore Dei super omnia. Videt n. clarissime bonitatem Dei suam per destinationem et innumera quae Deus accepit beneficia, caretque insuper impedimentis quae habebat in corpore quae omnia n. possunt n. illum moraliter necessitare ad amandum Deum super omnia et dolendum de peccatis praeteritis. Jam ille amor et ultimo est de se condignus satisfactio pro peccatis venialibus et illius valor n. impendit amplius in aliquam gratiam et gloriam quia tempus merendi quia pertransiit quo. Dixi probabile est quia n. desunt graves Thomistae qui docent venialia justi post mortem sine ullo merito et satisfactione illorum remittere per solam liberalem Dei ordinationem posita ultima tanquam ordine ut sic dicit retractatio illorum sine qua decrevit Deus n. remittere adultis extra sacrum ullum peccatum.

Obj. 1. Contritio post mortem n. habet vim delendi culpam mortalem, ergo neque delebit culpam venialem. Respondeo consequentiam n. probabile est, quia si peccatori daretur auxilia congrua ad eliciendam ultimam in instanti mortis, peccator tunc justificaretur ver. de facto id n. contingit quia in instanti mortis illico sequitur damnatio ratione cujus peccator efficitur indignus omni auxilio et dono supernaturali.

Obj. 2. Si ultimo

Disp: 10. Sect: 6.

Quom: remittantur peccata venialia post mortem.

De effic. Poenitiae.

73

Obj: 2. Si contritio hominis justi post mortem deleret peccata venialia quo ad culpam deleret m. quo ad poenam, s. hoc dici n. pot. (sic n. ad defunctorum Deum continuo amando sine auxiliis et suffragiis vivor. poenas seipsas liberare e purgatorio, quod est contra sentiam totius Ecclesiae) ergo. Sequela majoris.

Obj: Illa contritio est de se sufficiens proportionata ad tollendum m. reatum poenae. (tum quia saepe est intensior quam fuerit necessario ad tollendum reatum culpae, tum quia illa contritio n. durat unico instanti, s. pluribus tali cum nova libertate) quia illi quia n. occupat amplius ipsius valor in praemerendo augmento gratiae et gloriae tribuimus remissionem culpae tribuenda m. erit remissio poenae. Conf. Non est opus actus de eodem satisfactorius quia poena sit afflictivus et dolorifera. Satis est si sit tanti valoris ut creatori seu poenae offensae tantum placeat, quantum jus quod habebat ad poenitendum ratione poenae et sic est afflictiva et dolorifera requiritur. Potest illa contritio causare in ea separata dolorem et tristitiam spiritualem sicuti n. solum malo in appetitu sensitivo, vel m. spirituale in appetitu rationali causat, dum ea est unita corpori, ergo si semel concedimus contritionem post mortem virtute satisfaciendi quia culpa debemus m. concedere virtute satisfaciendi quia poena. Ad argum. negatur sequela majoris ad ej. probationem nego consequentiam: Ratio est quia ex nullo fundamento poenae colligere Deum defacto acceptare contritionem (quam multis aliis titulis exigere poterat) quia remissione poenae, imo ex doctrina mansione hac in purgatorio, et sollicitudine Ecclesiae in procurandis suffragiis quia defunctis colligimus contritionem hominis ad fundamentum tum ab auctoritate Tutor. tum a ratione insinuata in conclusione dicendi illam acceptaoem fieri quia remissione culpae, ex quo iter patet ad Confirm.

Obj: 3. Ad separata n. est amplius in statu vitae (jam n. tempus merendi transijt) quod n. potest satisfacere culpae. Ad Dogmatem ans. n. est amplius in via sed

[illegible] ... absolute et [illegible] ... tollere [illegible] dimenta [illegible] ...

Dico 2. Peccata venialia in decedentibus ad [illegible] remittuntur [illegible] ... ex [illegible] ... mortali [illegible] ... Ita [illegible] 1. [illegible] ... in vita contracta [illegible] ... tolerantes [illegible] ... venialia. [illegible] ... et [illegible] venialibus magis [illegible] in inferno [illegible] ... mortale [illegible] ... absurdum [illegible] ... et [illegible] ... venialia [illegible] purgatorii [illegible] solum [illegible] ... in inferno [illegible] ...

Obj. 1. [illegible] in hac vita [illegible] tolerandas [illegible] ... et [illegible] ... satisfactio [illegible] ... de [illegible] ... ad satisfaciendum [illegible] ... et [illegible] ... ad [illegible] inferni et Purgatorii.

[illegible] 2. [illegible] ... venialibus. [illegible] hoc [illegible] ... in inferno [illegible] ... contingere [illegible] ... et venialia

et veniali: Sed falsum est, tum quia pueri prius sunt capaces venialis quam mortalis, tum quia post alios tota vita esset sanctus et capax quidem peccati venialis, non mortalis, quod non potest isti mori sine baptismo et ostensione. Melius igitur Rex negando ans. Probabile n. est eos puniri in aliquo loco extra infernum et purgatorium, non tamen pœna ignis, s. alios modis, quomodo de facto contingere cum multis aliis fidelium conpertum habemus ex dictis historijs.

SECTIO SEPTIMA.

Quomodo remissio culpæ sit conjuncta cum infusione gratiæ.

Sup. sect. n. ondi nunquam de facto remittitur ullum peccatum sive mortale sive veniale sine infusione gratiæ, quia peccatum nunquam remittitur mortale, nisi per contritionem l. attritionem cum [illegible] remittuntur venialia sine aliquo actu supernaturali et [illegible] augmentum gratiæ et gloriæ. Hoc quod supposito [illegible] gratiæ, quod comitatur remissione culpæ.

Pri. pt. 1. An condonatio seu remissio peccati sit dicta a vltæ infundendi gratiæ. Negat Lugo. Verbi ego cum communi affirmo. Ratio est 1. quia peccatum [illegible] caream condonationis et aliquis satisfactionis, atque neutrum [illegible] carentiam tollit formaliter per vltæ infundendi gratiam. Cum infusio gratiæ non est aliquis satisfactio per peccato et ea posita liberum adhuc est Deo condonare l. non condonare. Ergo. In quo peccatum veniale non tollit formaliter per infusionem gratiæ. Cum [illegible] cum illa, quod saltem ibi dicit intervenire dicta condonatio.

Pri. 2. Vltas ponendi lucem non est dicta a vltæ destruendi tenebras, quod in vltas infundendi gratiam non est dicta a vltæ condonandi peccatum. Conf. Vltas producendi calorem non dicitur a vltæ destruendi frigus, quam vltas producendi gratiam non erit dicta a vltæ condonandi seu destruendi peccatum.

De effib. Poenitiae.

Disp: 10. Sect: 7.

Quom. remissio culpae sit giuncta cum infusione Gratiae?

462 Rx ad argum. negando sequelam. Ratio dispar est quia lux et tenebrae opponuntur privative gratiae vero et peccati quae positive saltem moraliter. Ad Conf. Rx negando ant. Ratio est quia posita vel Deo condonandi calorem adhuc manet Deo liberum destruere aut non destruere frigus, quod vel Deo condonandi calorem non destruendi frigus, nisi dare connaturaliter inferat. Idem dicendum de vel infundendi gratiam vel exigere quod illam et connaturaliter inferre vel condonandi, non tamen esse formaliter vel ... posita infusione gratiae adhuc est Deo liberum condonare aut non condonare, suppono enim gratiam posse cum peccato divinitus conjungi.

— Obj. 2. Effectus formalis gratiae est reddere subiectum Deo amabile, quod posita infusione gratiae non est ... condonatione ad tollendam subiecti odibilitatem ... Rx dicendo ant. Effectus formalis gratiae est reddere subiectum amabile accedente Dei condonatione, concedo non accedente, nego. Ergo quod gratiam connaturaliter accedere condonationem, scilicet ipsa non est formaliter condonatio quam patet ex dictis.

— Quaeres 2. Quid sit prius natura infusio gratiae an condonatio peccati. Rx 1. infusione gratiae non est prior remissione peccati venialis. Ratio est quia nullo modo pugnat cum peccato veniali, et venialia de facto non remittuntur nisi per actus supernaturales dominis justis, quos in eodem signo ... gratiam et remissio peccati venialis. Rx 2. infusione gratiae est prior remissione peccati mortalis. Ratio est quia gratia est forma exigens destructionem peccati mortalis, cum quo naturaliter componi non potest, sicut productio caloris exigit destructionem frigoris. Unde signa rationis injustificationem peccatoris ... distribuendas in primo existit ... tanquam dispositio ad gratiam. In secundo juxta mensuram dispositionis infundit gratiam. In tertio revivit seu destruit peccatum.

60 Obj. In Sacramento Poenitentiae remissio peccati est prior infusione gratiae, quod doctrina nostra vertitur non subsistit. Ans

An point Diuinitus peccata semel [illegible] iterum redire & reuiuisce? Pr. reuiuisce 463 peccata in & milo 1um: 15

[illegible]

1 Aprilis 1649

DISPUTATIO XI.

DE REVIVISCENTIA PECCATORUM ET MERITORUM.

SECTIO PRIMA.

An possint divinitus peccata semel condonata iterum redire et revivisceere.

Istio hic agitur de revivisceentia peccatorum, id est, an sit [illegible] ut, in quo quis [illegible] semel [illegible] condonata iterum redire [illegible] quod [illegible] esse [illegible].

Quod I. Implicatum. de [illegible] redire [illegible] revivisceere [illegible]

[illegible]